

A „KELET” előfizetési díja:

Vilákra postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 frt.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 frt 50 kr
Egyes szám ára 7 kr.	

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás: Rétér 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

ÁZ ÉRTÉKESEB CZIKKEK DIJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal: Stein János könyvkereskedése, havá az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hatszor használt gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Helyben: Oppelt Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Hassenstein et Vogler (Wallischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Hassenstein és Vogler hirdetés közv. irodája. Weiss aior hirdetések felvétel ind. Hassen Wollzeile 18. és Budapest szervitator 5. sz.

Nyitási czikkok

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Olvasóinkhoz!

Rendkívüli időket értünk, egymásra bősüzt népek élet-halál-tusája foly s órák, pillanatok döntenek államok sorsa felett, a melyeknek sorsa a miénk is. Soha szebb hivatás nem illette, de nagyobb felelősség sem terhelte a hírlapirodalmat, mint épen e napok alatt. Naponta megvinni képét ezerek tüzhelyéhez a pillanatként váltakozó óriási küzdelemnek és irányt adni az események által felkorbácsolt érzelmeknek.

Teljes tudatával vagyunk e magasztos hivatásnak, midőn a most következő évnegyedre is kikerjünk olvasóink eddigi pártfogását.

Azon irányra, melyet a felmerült nagy eseményekkel szemben a magyar sajtó követett, méltán büszke lehet. Büszke lehet különösen most, midőn az a beteg ember, — kitől a hitben, hogy már haloklik is, elfordult a saját érdekeiről megfledkezett Európa, de a kinek habár egyedül volt, mégis jobbát nyújtotta a magyar nemzet, — ma mint elsőrendű nagy hatalom, csodatettekre termett hős áll a világ színe elé.

A magyar sajtó ezen irányzatának azon meggyőződés képezte alapját, hogy Oroszország, mely Európa legújabb történelmében a legborzasztóbb kegyetlenségeket követett el épen a szláv fajokhoz tartozó lengyel nemzeten és követ el saját népein, előharczosa nem, hanem csak megbecstelenítője lehet a humanismuskak; Oroszország, az egyetlen önkény uralom Európában, kiretitkos reménynyel néz a más államokban eltiport reactió, népek szabadítója nem, hanem csak leigázója lehet a szabadságnak; Oroszország, melynek történelme, a fékvesztett hóditási vágy története, a panszlávizmus alap-eszméjének megvalósításával, mint önkény-uralom veszélyt hoz az európai egyensulyra.

Ezen meggyőződés nem csak magyar, nem csak európai, hanem általános emberiségi érdekeket képvisel és örök szégyene Európának, hogy a vész idején ezen eszmék megvédelmezését csak Törökországnak s a kicsiny magyar nemzetnek hagyta bizományul.

Ez álláspontból önkényt következik, hogy mi mint hírlap csekély tehetségünkhöz képest ezután is harczolni fogunk mindazok ellen, kik Oroszország céljait elősegítik s megköveteljük a haza képviselőházától és kormányától, hogy érvényt szerezzen a nemzet törekvésének szóval, a mig ez hat, legyverrel, ha szükséges.

Ez hitvallásunk a ránk váró feladat egyik ágát illetőleg.

A mi feladatunk azon második ágát illeti, hogy lehető gyorsasággal tárjuk olvasóink elé a történeteket, e tekintetben jövőre is meghozunk minden, tőlünk kitelhető áldozatot. Távirataink azon forrásból erednek, honnan az összes európai sajtó meríti tudósításait, a mi és a hogy a legnagyobb lapok tudomására jó, azt ugyanakkor tudatjuk mi is olvasóinkkal. El végre naponta kétszer küldünk szét Kolozsvártt eredeti táviratokat s ha talan az erdélyi részeken is nyílik naponként kétszer postatárás, vidéki előfizetőinknek is külön küldjük meg reggeli táviratunkat. A „Háboru” czimű rovatunkban összegezve találja fel az olvasó az összes diplomatiai és harczteri eseményekről szóló gyors és kimerítő tudósításokat. Eredeti tudósításaink pedig Romániából olyan közléseket tartalmaznak, melyeket más lapokban nem találhatni fel. Szóval minden eszközt felhasználunk, a mi csak egy vidéki lap rendelkezésére állhat, hogy a fejlődő eseményeket érdeklőleg olvasóink igényeinek megfeleljünk és más lap járatát feleslegessé tegyük. Ezen kívül azonban közös hazai ügyeink és főképez az erdélyi részek beléletének minden legkisebb feljegyzésre méltó mozgalma és érdeke jövőre is figyelmünk legfontosabb tárgyát fogja képezni.

A „KELET” ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 16 frt

Félévre 8 „

Negyedévre 4 frt

Egy óra 1 „ 50 kr.

BÉKÉSY KÁROLY,

a „Kelet” szerkesztője és kiadótlajdonosa.

A háboru.

A harczteréről legújabb érkezett orosz hivatalos tudósítások is megerősítik, hogy Mehemmed Ali csapatai harczban voltak a cárevis seregével, gorni-studeni sürgöny szerint Cerkovnáál (Cairkötől csekély távolságra észak felé.)

A muszka sürgöny azt mondja, hogy a török csapatok minden ponton megverettek, a török hivatalos táviró erről e sorok írásáig hallgat. Azonban ha ugy volna is, mint az orosz sürgöny mondja, a csata még nem ért véget s maguk az oroszok már szombatra várják a törökök új támadását. Tehát van még folytatás — és végén csattan az ostor.

Ozmán és Szulejman.

Ozmán pasa és Szulejman eddig kitettek magukért. Ozmán ostromoltatik, Szulejman ostromol, bár ez utóbbira nézve az esős időjárás igen megnehezítette a badi operációkat. Ozmán szorongatott helyzete jelentékenyen fog könnyebülni. A sebtelenséggel siető 30 zászlóalj 5 órájárásnyira van csak Plevnától s mire e sorok napvilágot látnak, már átvetheti fölöttük tényleg a parancsnokságot. Mehemmed Alin most a sor, hogy actiója.

val inkább előtérbe lépjen. Az offenzívát ő újra megkezdé s ezt tennie annál szükségesebb volt, mert most még számbelileg is fölénben áll serege a cárevis csapatai fölött, s ha nem lép föl erőlyesen, a harczterre öznöl gárda-ezreddekel a muszka trónörökös ugy megerősödhetik, hogy a siker aztán kétségesebbé válik.

Hogy a Bulgáriába siető gárdaezredek dacára, az oroszok helyzete nem valami irigylendő, kilátszik onnan is, hogy egyre szállítják a Dunához a pontonokat, a mi arra mutat, hogy nem tartják lehetetlennek, miszerint visszaveretnek a Duna balpartjára.

Ignatieff „hideglelése” és Kiewbe költözködése is minden valószínűség szerint okozatos összefüggésben áll az oroszok harczteri helyzetével.

A Jantra mellől.

Konstantinápolyi táviratok jelentik, hogy szeptember 22. éjélig semmiféle hivatalos sürgöny nem tétetett közzé a Jantra melletti állapotról. A harczteré e pontjáról már negyedik napja, hogy hivatalos jelentés nem érkezik; annál számosabb azonban a pusztá hírekre támaszkodó magánjelentések száma. Habár azonban még eddig

semmi forrás meg nem erősíté is a „Daily Telegr.” nagy szenzációt keltett táviratát, mindamellett is az oroszok állása saját közlönyeik szerint is igen kétséges e ponton. A cárevis főfigyelmét ugy látszik az alsó Jantra biztosítására fordítja, szemlátomást védelmi szándékkal, hogy a sziszto-vói stratégiai alappontot az ellenség fenyegető közelléte ellen a lehetőségig paralyzálja. Azonkívül a ruscsuk-bielai utat is meglehetősen biztosíták az oroszok. Az oroszok jobb szárnya azonban aránylag nagyon gyenge, s legfőképez három dandárból áll, s Haszán herczeg csapatainak támadásával lévén eddig elfoglalva, szorosan koncentrálván van, vagyis oly területett tart elfoglalva, mely alig vonható be érezhetőleg a cárevis hadosztályának műveleteibe.

S ebben fekszik az oroszok jantrai hadállásának egész veszélye. Nem kell ugyanis hinni, hogy a Jantra mindenütt taktikai akadályt képezne, Bielánál ugyan mély és széles a víz, de már 2 mértfölddel fölebb gyalog is át lehet rajta járni, s minthogy e tájról többször jelentettek harczokat, bizonyos, hogy a törökök itt nagyobb haderőt összpontosítottak s szándékukban van Radán felé előre törni. Akhmed Ejub főntebb északra

Bielá felé van utban, s Mehemmed Ali derékhada Cerkovnáál Keszrováig (3 mértföld) nyulva, fejlődik.

Hogy a harc e ponton folyik, az ugy a hivatalos forrás hallgatagságából kétségtelen, s lehet, hogy a táviró még ma meghozza a kimenetel híret.

A sipkai harczok halottjai.

Török sebesültek. Mint a „Pol Corr.” nek távirják, Kenstantinápolyban a sebesültek száma 6000, azonkívül Drinápolyban, Philippopolban és a Sipkaszorostól Drinápolyig vezető uton levő állomásokon elhelyezett sebesültek száma megközelíti a 9000-et. Ha ezekhez 5000 halottat számítunk, a sipkai harczok Szulejmanának 20.000 katonájába kerültek, a mi szerintünk mindenesetre tulzott szám.

Montenegróbeli.

A montenegróiak, mióta Szulejman hadseregével a Sipkába elvonult, fenyegető előmenetelt tettek. Most már az egész Duga-szoros az ő kezükbe van. Ez pedig nem csekély jelentőségű előny. Hatalmukba került Bilek is, Herzegovinának egyik legvagyonosabb s legszebb városa is. Most már mind előre, Herzegovina belsejébe törnek s

hírlík, hogy meg akarják ujítani a szerbekkel a véd- és dacszövetséget.

A Montenegrót környező vidékek, mondhatni, hogy merőben védetlenek. A török katonaság a muszka ellenében van elfoglalva és teljesen igénybe véve, s így nem volna csoda, ha csakhamar egész Herzegovinát előzőnlénék a fekete hegyek vadai.

Szerbiából.

A „P. C.”-nek írják Belgrádból szeptember 20-ról:

Az oroszokra nem igen kedvezően bangzó harczteri hírek, melyeket egy Milán fejedelem, mint Risztics Bukarestből naponként közvetlenül megkap, a kormánytörökben, valamint a lakosságban is igen deprimáló benyomást idéztek elő. Szerbia jövőjét itt megszokták az orosz fegyverek sikerétől függőnek tekinteni, s most inkább belátják mint valaha, hogy Szerbia nemzeti haderejével csak keveset nyomhat az események mérlegében, ha már oly hatalmas birodalom is, mint Oroszország, borzasztó haderejének megfeszítésével sem lehet urává az ázsiai fanatizmus elemi erejének. A plevnai szerencsétlen harczok óta Szerbia tervezett actiója mindenesetre bizonytalanná

